

IL·LUSIONS

L'il·lusionista, basat en un guió de Jacques Tati, és, d'una banda, un homenatge sentit a l'humor subtil, refinat i malenconiós del còmic francès, i d'una altra, és el retrat enamorat, detallat, precís d'Escòcia i de la ciutat d'Edimburg, amb detalls i bellesa a dojo.

Un artista de *music-hall*, alt com un sant pau, ja no omple els teatres. La gent comença a veure la televisió i no s'encanta amb les llums del *music-hall*. El temps social ha canviat de bell nou i ha deixat a la cuina els artistes que no s'hi han sabut adaptar: el ventríloc, el pallasso o el mag.

Jacques Tati era fill d'un aristòcrata i, doncs, ja sabia que el món era fet de decadències. El senyor Hulot, l'altre ego còmic de Jacques Tati, s'acomiada amb recança de la seua vida d'artista als escenaris que són ocupats pels cantants de rock-and-roll amb les seues rebolcades per terra, cabells llargs i xiscles de noies joves en estat d'excitació adolescent.

El senyor Hulot ha quedat desbancat amb el seu conill màgic que sempre l'acompanya i que esdevé una sinèdoque del seu ofici.

El personatge de Tati és impassible, pura contenció. Gestualitat elegant. Vestit impecable; tot just parla. El senyor Hulot és un il·lusionista. Podríem dir-ne, la forma artesanal del món de l'espectacle. Contempla les ciutats, les illes, els nous rics, beñ ximplers, i mira com els feixos de bitllets van a parar a altres butxaques. Mira la bellesa del món i el gust per la bohèmia passa per les imatges del film amb trens que solquen la nit.

Una noia certament innocent, que surt d'un món rural petit, bonic i estret, l'acompanya i semblaria que el senyor Hulot fóra un nou Pigmalió que performés la seua ànima tendra i dúctil. Li compra vestits nous i sabates de taló. Però no.

El senyor Tati era educat en el control de si mateix. El film és un adéu a la seua vida com a artista i, també, molt subtilment, a la seua vida sentimental: a la noia preciosa li ha d'escriure: "els mags no existeixen"; no vol desil·lusionar-la. Vol que visqui la seua vida. Tati no va rodar mai aquest guió que va escriure entre el 1956 i el 1959. Ara, estilitzat en dibuixos animats, és una elegia suau i una mica trista d'un temps acabat.



FILMS.

Títol: L'il·lusionista

Direcció: Sylvain

Chomet

Cinemes: Funatic